

ledes det er muligt, at han som alvorlig Mand kan modtage saa mange Penge og give dem ud, naar han troer, at dette ikke er til nogetsomhelst Nytte.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal dertil kun bemærke, at jeg ikke har Ansvaret for denne Udtalelse. Det ærede Medlem har vist ikke set min Kontrafignatur paa dette Dokument. Jeg vil ikke indlade mig paa nærmere at omtale denne Sag eller paa at udøve en Kritik af de Ord, Hans Majestæt Kongen har brugt.

Wederfinch-Madsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Første Viceformand (Høgshov): Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar den høitærede Minister ikke vil vedkjende sig Ansvaret for det omtalte Svar, kunne disse Ord ikke komme til Forhandling her i Salen.

Wederfinch-Madsen: Maa det da være mig tilladt at spørge den høitærede Minister, om han sympatiserer med det Svar, der er givet?

Bluhme: Da jeg begjærede Ordet, var det for at gjøre en Henstilling til det høie Thing og særlig til Finansudvalgets ærede Medlem i Anledning af et Par af de stillede Vædringsforslag; men forinden jeg gaar over til at omtale dem, vil jeg gjerne gjøre et Par Bemærkninger til de høist mærkelige Udtalelser, vi for lidt siden hørte af den høitærede Krigsminister. Om jeg ordstod ham ret, udtalte han, at Grunden, hvorfor vort Land laa saa sørgeligt i det fmed Hensyn til vore Forsvarsforanstaltninger, skulde være den, at de Mænd, som vare Folkets Førere, reisste omkring og fortalte forskjellige vilbledende Ting om schweitziske Forsvarsindretninger, Neutralisering osv.; det skulde være Grunden til, at vi ikke kunde komme videre. Det forekommer mig, at dette tyder paa et lidt arereret Standpunkt hos den ærede Minister i politisk Henseende, thi skal den frie Forfatning gjøre nogen Gavn, maatte det dog blandt andet netop være den, at man rundt omkring drøftede Alt, hvad der vedrører Folkets indre Samfundsliv og den hele politiske Stilling. Det kan kun være gavnligt for Befolkningen og det hele Land, naar Folk vise saa stor en Interesse for de offentlige Anliggender som muligt og drøfte

disse Sager fra alle mulige og umulige Sider. At der under saadanne Drøftelser og paa Folkemøderne kommer Urigtigheder frem, er selvfølgelig, men det er netop godt, at den Slags Ting kommer frem, saa kunne de modfige det, som have Evnen dertil og ville møde frem, saa jeg tror ikke, at Forsvarsplanen virkelig skulde strande derpaa, at en hel Del Brushoveder reisser omkring og fortæller Urimeligheder paa Folkemøderne. Nei, Skylden for, at den saakaldte Forsvarsplan ikke kan komme videre, tror jeg, ligger et ganske andet Sted, og naar man af den høitærede Krigsministers Ord skulde tro, at den laa enten hos Folket selv eller hos dets Repræsentanter her i Salen, tillader jeg mig tværtimod aldeles bestemt at hævde, at ligger Skylden noget Sted, saa ligger den hos Regjeringen og ikke noget andet Sted. Der er en høist mærkelig Udtalelse, som den ærede Krigsminister kom med i Dag, og det er den, at vi ikke kunne komme til nogen Overenskomst om vor Forsvarsplan, fordi Oppositionen ikke fremsætter sit Program. Altsaa, her skulde vi komme med et Program for, hvorledes Forsvarsforanstaltningerne skulle indrettes, og det siger den høitærede Krigsminister i samme Dieblit, som han udtaler, at vi aldeles ikke have nogen Sagtyndighed. Paa den ene Side nægter man os Sagtyndigheden, og paa den anden Side forlanger man et Program i denne Retning. Det forekommer mig lidt modsigende, men Modsigelsen synes mig at være endnu større, naar man ikke en Gang giver en Repræsentation Leilighed til at drøfte det, som Ministeriet og det ministerielle Parti kalde deres Forsvarsplan. Vi ere nemlig her tilstede, naar der kommer en Forsvarsplan, for at drøfte den. Den har været forelagt i Fjor, og ude i Folket har jo den høitærede Krigsminister sagt, og det er meget rigtigt, er der ingen Sagtyndighed paa dette Omraade, men Sagtyndigheden er selvfølgelig tilstede, om ikke hos de Enkelte, saa møder den dog her i Salen; den er for Dieblittet repræsenteret i militær Henseende af den høitærede Krigsminister. Med Hensyn til de militære Punkter ere vi selvfølgelig Alle hver især usagtyndige, men vi staa her som Repræsentanter for Folket for paa det militære Omraade at fremsætte vore Tvivl, for at faae dem løste, for da, naar de ere løste, og tilfredsstillende løste, at kunne gaa ind paa Planen, eller, saakvemt de ikke løses, da nægte Planen. Derfor ere vi her, og derfor er det heldigt, at den høitærede Krigsminister er tilstede her i Salen. Han var her ikke i Fjor, og Sagkundskaben var altsaa repræsenteret